

Lihtsa seebivahuga kaugelt Kanadast

Noor naine läheb välismaale ja teenib seal elatist koristajana. Tuleb tuttav ette? Seda lugu olete juba kuulnud, eks ole.

Aga edasi: 15 aastat hiljem on tal mitmekümne töötajaga koristusfirma, mis kasutab omalaadset loodusliku puhastusvahendit, mille on välja töötanud ta ise koos abikaasaga. See on midagi teistsugust, see on Maret Kendra lugu.

“Teil on siin nii puhas,” sõnab Maret Kendra juskui kahetsevalt, silmitsedes toimetuse põrandat. Koos abikaasa Darren Olsoniga on ta tulnud, et näidata, mida suudab korda saata üks lihtne seebivaht ehk Simple Sudz (*simple suds* – ingl k ‘lihtne seebivaht’) – puhastusvahend, mille nad on ise välja töötanud ning mida lisaks firmale Maret’s Quality Home Services kasutavad Kanadas veel mitmed teisedki koristusettevõtted.

Õnneks leiame ühelt kontoritoolilt pleki, mis oleks sinna justkui sööbinud. Pisut töötlemist Simple Sudzi ja käsnaga, natuke ootamist, kuni tool kuivab – ja taas kõlbab see viisakate mööblitükkide sekka.

Tegelikult on Maretil ja Darrenil puhastamist vajavaid ja juba puhastatud asju ka kaasas. Nad saabusid nendega raadio Star FM stuudiost, kus hommikuprogrammis samuti oma leiutist tutvustasid. Tuhmunud hõbevaagen, võidunud kummiplätu, kohvist parkunud sõel – kõige jaoks kõlbab ja kõik saavad vähese nühhkimisega värske näo ette.

Edulugu ja selle pahupool

Maret Kendra on pärit Võrumaalt, ka pärast kahtkümmet Kanada-aastat nimetab ta end võrokekseks. Maret on lõpetanud Räpina aianduskooli, töötanud Pühajärve puhkekodus haljastajana. Teenud Otepääl sporti ja edendanud kultuuri ning tegelnud Põlvas siiditruki ja kunstiga.

Kanadasse läks Maret 90. aastate algul sugulaste kutsel. Tahtis näha

Maret Kendra ja Darren Olson kasutavad oma puhastusvahendit ise ja soovivad ka teistele.

suurt ilma, ühtlasi lootis leida midagi uut oma stuudio jaoks. Läks ja jäi.

“Algul oli ikka raske ilma keeleoskuseta,” meenutab ta. “Nagu öeldakse – miski ei tule kergelt kätte ja keegi ei tule sulle midagi pakkuma.”

Maret alustas lapsehoidjana eesti peres. Neli aastat hiljem otsis ta võimalust rohkem teenida ja hakkas kodusid koristama. Teenistus oligi kaks korda suurem kui lapsehoidjana. Aasta hiljem palkas ta appi esimese tööliste. Nii tema koristusfirma kasvama hakkas. Praegu-seks on tal üle 20 töötaja.

“Aga asjal oli pahupool,” ütleb Maret. “Aastatega suurenes minu tundlikkus keemiliste vahendite ja lõhnade suhtes. Nahale ilmusid villid. Pesuvahendid ärritasid nahka, ajasid sügelema.”

Mareti töötajad, kelle hulgas on ka eesti naisi, kaebasid sama muret. Et end kaitsta, kandsid nad koristades maske. Sellest polnud palju abi.

Lisaks soovis üha enam kliente, eriti lastega pered, et nende kodu puhastataks naturaalsete vahenditega.

“Nii hakkasimegi katsetama poeletidel olevaid looduslikke tooteid,” jätkab Maret. “Olin lausa üllatunud, kui palju naturaalseid puhastus- ja pesupesemishahendeid leidsin!”

Pärast kaks aastat kestnud katsetusi olid nad aga pettunud. Need vahendid lihtsalt ei toimunud nii, nagu nad lootisid. Ka avastasid nad USA kodupuhastusvahendite andmebaasist, et väidetavalt naturaalne toode pole seda siiski 100% ulatuses, kuid tarbija seda ei tea. Ka olid kõik tooted lõhnastatud.

“Kuna koristame palju eri kodusid ja tihti väga suuri pindu, mis nõuavad palju vaeva, et need puhtaks saada, siis lõppes asi ikka kemikaalide kasutamise,” tunnistab Maret.

Vanaema puhas köök

Nüüd meenus Maretile, et tema lapsepõlves oli vanaemal köögilaua all alati kaks ämbrit – liivaga ja tuhaga. Kord küsis ta emalt, miks nii. Ema vastas: “Aga vaata, kui puhas on vanaema köök!”

VIVIKA VESKI
Esimene
talu
maa